

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΧΑΡΗΣ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Άποχαιρετώντας τόν εὐπατριόδη τῆς δημοσιογραφίας

Ἐφυγε πρόσφατα (30 Μαΐου) ἀπὸ τῆ ζωῆ, σέ ἡλικία 98 ἐτῶν, ὁ Χάρης Λυμπερόπουλος, ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους μεταπολεμικούς δημοσιογράφους καὶ ἐκ τῶν τελευταίων μιᾶς ἱστορικής γενιᾶς λειτουργῶν τοῦ Τύπου.

Ἡ «ἀναχώρηση» τοῦ Χάρη ἀπετέλεσε τὴν τελευταία ἐκπληξη τῆς συναρπαστικῆς ζωῆς του, μὲ τὴν ἐξ αὐτῆς δικαίωση τοῦ τίτλου τοῦ προσφάτως ἐκδοθέντος ἀπὸ τὸν οἶκο «Πατάκη» καὶ συγγραφέντος ἀπὸ τὴν κόρη του –διακεκριμένη δημοσιογράφου Κατερίνα Χ. Λυμπεροπούλου– βιβλίον του, Κοντὰ στὸν αἶθνα. Συνομιλώντας μὲ τὸν πατέρα μου.

Ὁ ἀλγισμὸν τῆς Χάρης ὑπῆρξε χαρισματικὴ καὶ ἐμβληματικὴ προσωπικότητα τῆς ἐλληνικῆς δημοσιογραφίας. Κορυφαῖος τοῦ ἀθλητικοῦ ρεπορτάζ, Αὐθεντία τοῦ ἀθλητικοῦ Τύπου, ἂν καὶ «βαφτίστηκε» δημοσιογράφος μὲ ἐπιτυχίες στὸ ἐλεύθερο-πολιτικό.

Γεννημένος στὴν Ἀθήνα, τὸ 1922, ἦταν ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους πού ἔζησαν τὰ συνταρακτικὰ γεγονότα τῆς πρωτεύουσας ἑνὸς αἰῶνα. Παρακολούθησε καὶ σκιαγράφησε τὶς ἐνταγμένες στὶς ἐνδοξες παλῖρριες καὶ τὶς θλιβερές ἀμπώτιδες τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἐξελίξις τούς.

Μὲ τὶς ἐπιδόσεις του στὸν Κλασσικὸ Ἀθλητισμὸ, τὸ ποδόσφαιρο, τὴν πετοσφαίριση, τὰ ράλλυ αὐτοκινήτου καὶ τὴ συμμετοχὴ του στὸ νεανικὸ «κῶμα» πού πρωταγωνιστοῦσε στὸ ξαναζωντάνεμα τῆς κοσμικῆς Ἀθήνας, κυρίως ὅμως μὲ τὶς ἀποκαλυπτικὲς δημοσιογραφικὲς καμπάνιες του, ἦταν ἀπὸ τοὺς πρώτους νέους τῆς δεκαετίας τοῦ '50 πού ἀνοιξαν τὰ παράθυρα τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας γιὰ νὰ μπεῖ εὐρωπαϊκὸς ἀέρας.

Ἡ κοινωνικὴ ἀνέλιξη τοῦ Χάρη ὑπῆρξε ἐντυπωσιακὴ. Ἀπὸ ἑναερίτης, στὴ διάρκεια τοῦ στρατιωτικοῦ του, σκαρφαλωμένος σέ πανύψηλους ἠλεκτρικούς στύλους, βρέθηκε στὰ μετεμφυλιακὰ χρόνια νὰ ἀνεβαίνει στὴν Πάρνηθα, μὲ τὸ γρήγορο αὐτοκίνητό του, καὶ νὰ παίρνει ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ τότε βασιλιᾶ Παύλου τὸ κύπελλο τοῦ νικητῆ ἀγῶνα τοῦ ὁμώνυμου ράλλυ.

Ἄτομο χωρὶς φανατισμούς καὶ μικρότητες ἦταν προσφιλὴς στὴν πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐλίτ. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ φροντίδα πού ἐπέδειξε γιὰ τὸν Χάρη, ὁ ἀείμνηστος μαχητῆς τῆς Δημοκρατίας, Γρηγόρης Λαμπράκης τὸ 1944, καὶ ἡ ἐκτίμηση πού ἔτρεφαν γι' αὐτόν μεγαλοεκδότες τῶν Ἀθηνῶν, ὅπως ὁ κεντρὸς Ἰω. Παπαγεωργίου τῆς «Ἀθηναϊκῆς» καὶ ὁ δεξιὸς Νάσος Μπότσης τῶν «Ἀκρόπολις» καὶ «Ἀπογευματινῆ». Πολλοὶ ἐπιζητοῦσαν τὴν παρέα του ἐκτιμῶντες τὴν δημοσιογραφικὴ του ἐντιμότητα, τὴ διακριτικότητα καὶ προσήνειά του.

Τὰ σωματικὰ χαρίσματα τοῦ Χάρη τὸν ἔστρεψαν, πολὺ νέο, στὸν ἐρασιτεχνικὸ ἀθλητισμὸ. Γι' αὐτὸ καὶ ἀσχολήθηκε μὲ ὅλα τὰ σπόρ: τὸν στίβο, ὅπου ὑπῆρξε πρωταθλητῆς Ἑλλάδος στὸ ἄλμα εἰς μῆκος καὶ τὸ πένταθλο. Τὴν πετόσφαιρα (ἔπαιζε στὸν «Ἐθνικὸ» μὲ τὸν μετέπειτα Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας, Κ. Παπούλια.) Τὸ ποδόσφαιρο (ἦταν παίκτης τοῦ «Πανωνίου» καὶ ἀπὸ τὴ δεκαετία τοῦ '40 κατέχει τὸ ρεκόρ τοῦ παίκτη πού σέ ἕναν ἀγῶνα ἔχει ἐπιτύχει τρία γκολ κατὰ τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ».)

Ὡς ρεπόρτερ διακρινόταν γιὰ τὶς τολμηρὲς ἀποκαλύψεις του καὶ γιὰ τὴν ἐμμονὴ του στὴν ἀνάδειξη τῆς ἀλήθειας. Μία ἀπ' αὐτῆς ὑπῆρξε τόσο ἀποκαλυπτικὴ πού ὁ ἐκδότης τοῦ ζήτησε νὰ σταματήσει τὴν ἔρευνα. Ὁ Χάρης

προτίμησε νὰ ἀποσυρθεῖ παρά νὰ ὑποκύψει.

Ἀπεσταλμένος τῆς «Ἀθηναϊκῆς» στὸ Βελιγράδι, τὸ 1952, πέτυχε ἐκεῖ πού εἶχαν ἀποτύχει Ἕλληνες καὶ ξένοι πολιτικοὶ συντάκτες, παίρνοντας συνέντευξη ἀπὸ τὸν πανίσχυρο τότε Γιουγκοσλάβο ἡγέτη, στρατάρχη Τίτο. Οἱ δημοσιογραφικὲς καὶ ἐκδοτικὲς ἀνάγκες τῆς ἐποχῆς τὸν ἔστρεψαν στὴν ἀθλητικὴ δημοσιογραφία, τὸ ἀντικείμενο τῆς ὁποίας γνώριζε ἐκ τῶν ἔσω. Τὸ ἔργο του σ' αὐτὴν ὑπῆρξε καινοτόμο, μὲ τὴν πρωτοβουλία του νὰ ἐκδώσει τὸ πρῶτο στὴν ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου ἀθλητικὸ τετρασέλιδο στὴ γενικῶν εἰδήσεων ἐφημερίδα «Ἀπογευματινῆ» πού ἐδραιώθηκε τὸ 1968 ἀξάνοντας, κατὰ πολὺ, τὴν κυκλοφορία της.

Κάλυψε πολλοὺς μεταπολεμικούς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ 1952 στὸ Ἑλσίνκι. Γνώρισε καὶ συνδέθηκε μὲ φιλία μὲ παγκόσμιους πρωταθλητῆς. Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς ἦταν ὁ θρυλικὸς Ἀφροαμερικανὸς Τζέσε Όουενς, ὁ ὁποῖος στοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες τοῦ 1936 ἐξόργισε τὸν Χίτλερ, μὲ τὶς νίκες του, διότι διέψευδαν τὴ θεωρία του περὶ ἀνωτερότητας τῆς Ἀρίας φυλῆς, καὶ τὸν ἔκανε νὰ ἀποχωρήσει ἀπὸ τὸ στάδιο.

Ὁ Χάρης Λυμπερόπουλος ἔφυγε ἀπὸ τὴ ζωῆ, διατηρώντας πλήρη πνευματικὴ διαύγεια καὶ ἀφήνοντας πίσω του τὰ ἀναπόσπαστα μέλη τῆς πλοῦσιας καρδιάς του: τὴν σύζυγό του, Ἀθηνᾶ Ρεμέντζη, τὶς θυγατέρες του, Κατερίνα καὶ Γκρέτα, πού συνεχίζουν ἐπάξια τὴν ἱστορία του στὴ δημοσιογραφία, καὶ τέσσερα ἐγγόνια. Ὡς φίλος καὶ συνάδελφος τὸν ἀποχαιρετῶ, μὲ συγκίνηση, εὐχόμενος νὰ εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα τῆς ἀγαπημένης του Ἀττικῆς πού τὸν σκεπάζει.

Τίτος Ἀθανασιάδης

Παρακαλοῦνται ὅσοι δὲν βρίσκουν τὴν «Ἐστία» σέ κάποιο σημεῖο πωλήσεως ἐφημερίδων νὰ τηλεφωνοῦν στὰ γραφεῖα μας: 213 0170670